

[Socialministeren.]

Lovforslaget er udarbejdet i Overensstemmelse med dette Grundlag. Invalididentens Grundlag er da ligesom Aldersrentens 150 Kr. aarlig. Invaliditetstillægget er foreslaaet fastsat til 30 Kr. og Hjælpeløshedstillægget til 60 Kr. aarlig. Da det er meget muligt, at Folkeforsikringsloven senere vil blive sat i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som ifølge de særlige Forhold deroppe maatte være hensigtsmæssige, er Forslagets Bestemmelser i øvrigt lagt saa nær op ad Folkeforsikringsloven som muligt.

Ministeriet har dog ikke ment i Lovforslaget at burde medtage Børnetillæg, som efter Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 4, og ej heller det særlige Blindetillæg efter Folkeforsikringslovens § 62, idet Indførelsen af disse Tillæg under Hensyn til Lovens midlertidige Karakter bør afvente den almindelige Revision af den færøske Alders- og Invalididentelovgivning. Jeg skal i denne Forbindelse tillige henlede Opmærksomheden paa, at Forslagets §§ 21 og 22 angaaende Helbredelsesforanstaltninger for Rentenydere og forsikrede, der har indgivet Begæring om Invalidident, heller ikke er saa omfattende som Folkeforsikringslovens Kapitel 24. Dette beror paa, at Folkeforsikringslovens Bestemmelser forudsætter hele det System, der er nedlagt i Socialreformen, som jo ikke gælder paa Færøerne. Ud fra de samme Betragtninger samt ligeledes under Hensyn til Lovens midlertidige Karakter har man endelig heller ikke ment at burde medtage Bestemmelser om Rente-forskud og rentefri Laan svarende til Folkeforsikringslovens Kapitel 23.

Man regner med, at der vil blive ca. 14 000 forsikrede, og da Udgifterne ved Invalididentforsikringen efter en i Ministeriet foretagen ganske skønsom Beregning er kalkuleret til 50 000 Kr. aarlig, har man herefter fastsat Invalididentpræmien for hver forsikret til 1 Kr. 20 Øre aarlig. Det resterende Beløb af de med Invalididentforsikringen forbundne Udgifter udredes af Statskassen, hvis Andel af Udgiften herefter maa anslaaes til ca. 35 000 Kr.

Med Hensyn til Undersøgelse af Begæringer om Invalidident skal jeg bemærke, at man har anset det for mest praktisk, at denne foretages af Dommeren paa Færøerne, og ikke som i det øvrige Rige af Direktoratet for Sygekassevæsenet. Saafremt Dommeren skønner, at de formelle Betingelser for Invalididentens Ydelse er til Stede, afgives Sagen til det færøske Ulykkesforsikringsraad til Afgørelse af

Spørgsmaalet om, hvorvidt der foreligger Invaliditet i Lovens Forstand. Formanden for Ulykkesforsikringsraadet er berettiget til, forinden Raadet træffer Afgørelse, at indhente en vejledende Udtalelse fra Invalididentforsikringsretten. Ulykkesforsikringsraadets Afgørelse kan indankes for Invalididentforsikringsretten, hvis Afgørelse er endelig.

Naar man har valgt at udarbejde Forslag til en midlertidig Lov, skyldes det Hensynet til den nærliggende Mulighed, at Folkeforsikringsloven senere med de fornødne Ændringer vil blive sat i Kraft paa Færøerne. Forslag til Revision af Loven skal derfor forelægges Rigsdagen senest i Rigsdagssamlingen 1943—44, idet man regner med, at man til den Tid vil kunne danne sig et Indtryk af, hvorledes Loven har virket i Praxis. Man vil formentlig ogsaa til den Tid have indvundet tilstrækkelige Erfaringer til Afgørelse af, om der bør ske en almindelig Revision, eventuelt saaledes at den her omhandlede Lovgivning bringes paa Linie med den i det øvrige Rige gældende Forsikringslov.

Idet jeg i øvrigt henviser til de specielle Bemærkninger til Lovforslagets enkelte Bestemmelser, skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Jeg skal dernæst tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Statstilskud til Særforborg for Personer, bosat paa Færøerne*. Formaalet med Gennemførelsen af dette Lovforslag er, at Staten skal udrede $\frac{3}{4}$ og Sognekommunerne $\frac{1}{4}$ af de Udgifter, som fremkommer ved, at man anbringer trængende færøske sindssyge, aandssvage, Epileptikere, vanføre, taleledende, blinde eller døvstumme, der er bosat paa Færøerne, til Behandling paa en Statsanstalt eller en af Socialministeren anerkendt Anstalt. Naar det i Lovforslaget utrykkeligt er bemærket, at det skal være de paa Færøerne bosatte, det her drejer sig om, skyldes det den Omstændighed, at Socialministeriet hidtil efter den Praxis, der har været anvendt, som Statsudgift helt har afholdt alle Udgifter vedrørende Færinger, som indlægges paa Særforborsanstalter fra en Kommune i det øvrige Kongerige; man har ikke fundet det nødvendigt og heller ikke rimeligt at foretage nogen Ændring i dette Forhold, idet de færøske Forsørgelseskommuner næppe bør afholde Udgifter i den Anledning, hvor det drejer sig om de Færinger, der er bosat uden for Færøerne.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Refu-*